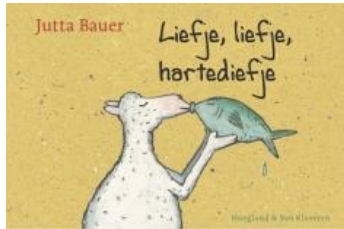

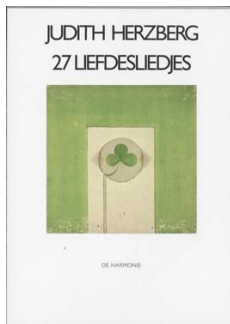
Tips voor boeken, films en activiteiten

Bij 'Hooglied', september 2015

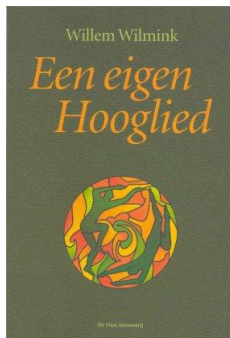
BOEKEN

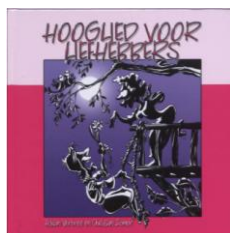
Jutta Bauer: **Liefje, liefje, hartediefje**. Vertaling Bert Ruttenberg (Hoogland & Van Klaveren, 2015)
Een prentenboek waarin een grondeekhoorn verliefd wordt op een relmuis, en een eland in het huwelijksbootje stapt met een walvis. Een speelse hommage aan de liefde.

Judith Herzberg: **27 liefdesliedjes** (De Harmonie, 2012)
Verzameling van losse liefdesliederen, vertolkingen van enkele verzen uit het Hooglied, geschreven in opdracht van het IKON/CVK. De liederen spreken over de liefde, die verlangend en bewonderend bezongen wordt door man en vrouw.

Willem Wilmink: **Een eigen Hooglied**. (De Oare útjouwerij, 1996)
Gedichten, schreven voor een klein Hooglied-oratorium, op verzoek van het NVIH-COC ter gelegenheid van hun vijftigjarig bestaan. (Uitverkocht, maar tweedehands/via antiquariaten nog verkrijgbaar)

Adrian Verbree en Christian Zomer: **Hooglied voor liefhebbers**. (De Vuurbaak, 2009)
De auteur, vrijgemaakt-gereformeerd predikant, voorziet een aantal sprekende teksten uit Hooglied van commentaar. Met humoristische cartoons.

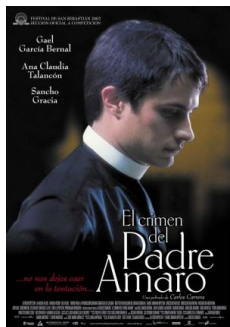

A. Terruwe: **Hooglied van de nieuwe liefde**. (Kok, 2001)
Een van de laatste boeken van psychiater en grondlegger van de bevestigingsleer met als centrale vraag: hoe kan de gebroken mens toch een zelfwaardegevoel ontvangen dat hem in staat stelt om op humane wijze om te gaan met anderen? Het antwoord ligt opgesloten in het fenomeen van de weerhoudende liefde: 'liefde, die tot verlangen gegroeid is, doch die zich, uit liefde voor de ander, naar buiten slechts uitdrukt op het moment, en in de mate en wijze, die geheel aangepast is aan de beminde ander.'

Bernardus van Clairvaux, Willem van Saint-Thierry: **Korte commentaar op het Hooglied** (vert. P. Verdeyen) (Altiora Averbode, 2013)
Gesprekken tussen Bernardus van Clairvaux en Willem van Saint-Thierry, toen zij elkaar ontmoetten in het ziekenkwartier van Clairvaux, tussen 1127 en 1130. Samen hebben zij er vele dagen gelezen en gemediteerd over het Bijbelse Hooglied. Willem maakte na elk gesprek een schriftelijk verslag van die dagelijkse dialoog. In dit boek vindt de lezer de Nederlandse vertaling van dit mystiek gesprek.

FILMS

El crimen del Padre Amaro (Carlos Carera, 2002)

[trailer op youtube](#)

Verfilming van een 19de-eeuwse roman. Amaro, een jonge priester wordt naar een Mexicaans dorpje gestuurd om het daar van de oude priester over te nemen. Hij raakt in de ban van de jonge, zeer vrome onderwijzeres van de zondagsschool. In weerwil van beider toewijding aan God, komt het tot een gepassioneerde relatie. Amelia raakt zwanger. Schuldgevoel en twijfels. Geloof en ongelooft. Hoe moet het nu verder? Regels uit het Hooglied kunnen plotseling ook dienen als liefdesverklaringen (een ontblote borst is 'een lelie onder de distels')

MUZIEK

Sinéad O'Connor: [Dark I Am Yet Lovely](#) ([tekst](#))

Amanda Strydom: [Hooglied](#)

Evelina Meghnagi, Razek-François Bilar, Schola Romana Ensemble: [Shir har shirim – Canticum Canticorum](#)

Gregoriaanse polyfonieën, vroeg-Hebreeuwse liederen en Arabische liederen rond Hooglied en verwante Arabische literatuur (wasf)

Capilla Flamenca en Jan van Outryve o.l.v. Dirk Snellings: Canticum Canticorum (Eufoda 1359, 2004)
Gregoriaanse polyfonieën rond Hooglied.

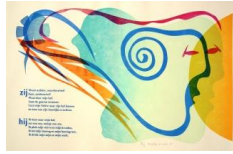
LINKS

Belof me dat je ons alleen laat zijn in de liefde

'Belof me, meisjes van Jeruzalem, dat je ons alleen laat zijn in de liefde. Wij zijn net als herten in het bos, we willen met rust gelaten worden.'

Dit is Hooglied 7:2 in de vertaling van De Bijbel in Gewone Taal.

Een toelichting op deze heel nieuwe vertaling van dit vers vind je op het [Bijbelblog van de Protestantse Theologische Universiteit](#).

Doortje de Vries – [poëzieprent Hooglied](#) (2006)

GEDICHTEN

Asma asmaton (Hooglied) ([luisteren](#))

Hoe mooi was mijn liefste
In haar doordeweekse kleedje
Met een kam in haar haren
Niemand weet hoe mooi ze toen was
Meisjes van Auschwitz
Meisjes van Dachau
Hebben jullie mijn liefste niet gezien
We zagen haar toen
Op die lange reis
Ze droeg haar kleedje niet
En ook geen kam in haar haren

Hoe mooi was mijn liefste
Toen haar moeder haar liefkoosde en
Haar broer haar onder kussen bedolf
Niemand weet hoe mooi ze toen was
Meisjes van Mauthausen
Meisjes van Belsen
Hebben jullie mijn liefste niet gezien
We zagen haar huiverig op dat plein
Met een nummer op haar blanke arm
En met een gele ster
Op de plaats van haar hart

Hoe mooi was mijn liefste
Toen haar moeder haar liefkoosde
En haar broer
Haar onder kussen bedolf

Dit is een gedicht uit de 'Mauthausen'-cyclus van de Griekse Holocaust overlevende Iakovos Kambanellis, op muziek gezet door Mikis Theodorakis. De vertaling is van Lennaert Nijgh. Liesbeth List zong deze cyclus (cd: Liesbeth List zingt Theodorakis). Tijdens 'de uren van de liefde' in concentratiekamp Mauthausen, elke zondagmiddag, mochten de mannen en vrouwen, gescheiden door prikkeldraad en een rij wachttorens, elkaar enkel van op grote afstand bekijken.

Omdat enkel de liefde temt

Omdat enkel de liefde temt
niet aflatend haar dubbele kracht,
roept hij jou.
Kom o kom, mijn duifje,
kom o kom, vriendinne mijn
kom o kom, zusje tot mij
Kom o kom, besloten bronnen
kom o kom, besloten tuin,
kom o kom,
Kom o kom, zwangere Maagd,
kom o kom, Maagd die baarde,
koningin van Jeruzalem.

Hernando de Talavera, 15^e eeuw

(Hooglied met verwijzing naar Maria – in de Middeleeuwen werd Maria als de ‘zij’ in het Hooglied beschouwd)

Zonsondergang

De zon zakt weg, het duin moet blozen.
Ik klim erop en kijk van boven
naar beneden op het strand.

Twee mensen, klein als poppen, lopen daar.
Stoppen soms even, doen iets met elkaar.
Kussen misschien?
Ik kan het niet goed zien.

Was jij maar hier, dan gingen we naar daar.
Lopen langs de zee, hand in hand.
Vanaf het duin gezien zo klein als poppen.

En nooit meer stoppen, met lopen,
stilstaan, kussen.
Wind ertussen.

Johanna Kruit

In: De maan begon te schijnen (Leopold, 2002)

Huwelijksreis

Hooglied 7: 11, 12

Het leven in de dalen
staat voor een nieuw begin,
daar moeten wij gaan dwalen,
de verre velden in
om daar te gaan bekijken
met een verliefd gemoed
of de bloesems al wat lijken
en hoe het gras het doet.

Als op de verre wegen
al't zichtbare vergaat,
zien wij de gouden regen,
hoe die zijn mantel draagt
en wij gaan vol verwachten
en vol van buitenlucht
getweeën overnachten
in een liefelijk gehucht.

Dan geuren de seringen,
als het avond wordt en koel
en zal een merel zingen
met menselijk gevoel.
Een plek om te logeren
vind ik dan zeker wel:
we gaan een bed proberen
in een aardig dorpsotel.

– Voordat jij meer gaat zeggen,
denk hier eens over na:
hoe denk jij't aan te leggen
bij de boerenhoreca?
Wat trekt men voor gezichten
als jij je aankomst meldt
en zomaar voor twee nachten
bed en ontbijt bestelt?

Willem Wilmink

In: Een eigen Hooglied (De Oare útjouwerij, 1996)